

ČTVRTLETNÍK NADĚJE ZLÍN

BŘEZEN 2019, ROČNÍK 10, ČÍSLO 1

Milé čtenářky a milí čtenáři,

rok 2019 už bezmála přeskočil svojí první čtvrtinu. Naše práce s klienty pokračuje bez zastavení, přesto jsme se v prvních lednových a únorových týdnech věnovali zhodnocení roku minulého. Při veškeré té byrokracii jde o čísla a možná byste se divili, co všechno se dá změřit a spočítat. Podstatné je, že jsme se ve zlínské pobočce v roce 2018 postarali o 118 lidí ve stáří a s Alzheimerovou nemocí.

Doprovázeli jsme 77 lidí s mentálním postižením. Nablízku jsme byli 87 dětem a mladým lidem v našem středisku ve Vizovicích. Kolegyně v Kontaktním místě ČALS doprovázely celkem 27 rodin, které se starají o svého blízkého s demencí, otestovaly paměť 20 zájemců a při Čajích o čtvrté se sešlo 31 pečujících.

Čísla jsou čísla, jenže za nimi jsou vždycky lidé a vztahy. Těším se, že letošní rok zůstaneme ve zlínské NADĚJI otevření nejružnějším způsobům pomoci, naučíme se nové věci, budeme dál společně mluvit o tom, jak věci dělat lépe, jak víc rozumět našemu okolí, jak poznat, kde je nás potřeba.

Přeji všem rozjasněnou jarní náladu a novou energii do příštích dnů.

Kateřina Pivoňková

AKCE ROKU 2019

- 9. 4. VELIKONOČNÍ LIDOVÉ ZVYKY
NA PLÁCKU U TKALCOVNY
- 15. 4. KABELKOVÝ VELETRH
MĚSTSKÉ DIVADLO ZLÍN
- 15. 11. BENEFIČNÍ VEČER ...NA VLNĚ NADĚJE
INTERHOTEL MOSKVA
- 3. 12. TICHÁ AUKCE LASKAVOSTI
MĚSTSKÉ DIVADLO ZLÍN
- 12. 12. VÁNOČNÍ LIDOVÉ ZVYKY
NA PLÁCKU U TKALCOVNY

MALÉ OPAKOVÁNÍ: VÍTE VŠICHNI, CO JE NZDM - STŘEDISKO NADĚJE VIZOVICE?

Jsme nízkoprahový klub pro děti a mládež. Nízkoprahový znamená, že nemáme žádné podmínky (kromě věku do 21 let) a kdokoli si tedy k nám může přijít zahrát deskové hry, ping pong, kulečnick, fotbalík, ... Nenechte se ale mýlit, nejsme volnočasové zařízení, ale sociální služba. V praxi to znamená, že

jsme na své klienty a jejich životy zvědaví. Nabízíme bezpečné místo, kde se děti a mladí lidé můžou svěřit, vypovídat, nebo si říci o pomoc. Provázení životem a pomáhání v těžkých situacích je našim hlavním cílem.

Květa Smrčková

SPLNĚNÉ PŘÁNÍ PANÍ VĚRKY

Projekt Českého rozhlasu Ježíškova vnučata vloni na sklonku roku proběhl podruhé a někteří naši klienti byli jeho součástí.

Slečna Romana plní přání paní Věrce, klientce domova pro seniory, mít každý den ke svačině jogurt. Začátkem prosince přinesla poprvé krabici plnou sladkých jogurtů, v lednu opět...

„Budu je nosit dál, to je maličkost, a když udělají jogurty paní radost, není o čem mluvit“, prozradila s úsměvem Romana.

Lidé mají různá přání, které je obtížné respektovat, ale můžeme pomáhat je naplnit.

Zuzana Šlúchová

SPOLUPRÁCE S UNIVERZITOU TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ

Mám velkou radost, že studenti Fakulty managementu a ekonomiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně pravidelně spolupracují se zlínskou Nadějí. Je to pro ně velmi obohacující a přínosné.

V předvánočním čase, dne 4. prosince 2018, zrealizovali charitativní prodej šperků při příležitosti slavnostního rozsvícení vánočního stromu u budovy fakulty na Mostní ulici. Do příprav i samotného prodeje se 6 studentů pustilo dobrovolně ve svém volném čase s velkým nadšením. Největší zájem o šperky byl u studentů ze zahraničí, kteří na univerzitě studují. Ti ocenili originalitu a výjimečnost některých opravdu extravagantních kousků. V loňském roce byli studenti zapojeni také do příprav Kabelkového veletrhu, charitativního plesu či Tiché aukce laskavosti.

Těšíme se na setkání a spolupráci i v tomto roce.

Ing. Lucie Tomancová, Ph.D.

ČTENÍ POMÁHÁ

Na začátku března jsme navázali další spolupráci se studenty Univerzity T. Bati ve Zlíně, kteří nás oslovili s nabídkou čtení klientům. Jak bude spolupráce probíhat, popsala organizátorka, slečna Hana Minaříková: „Jsme skupinka šesti studentů z Fakulty managementu a ekonomiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Naším úkolem v rámci povinného předmětu s názvem Základy projektového řízení je zrealizování skutečného projektu. Prvním, hlavním úkolem bylo zvolit téma, o kterém bude celý náš projekt. Pro naši akci jsme zvolili název „Čtení pomáhá“.

Během měsíce března navštívíme celkem 6x (2x týdně) Dům pokojného stáří NADĚJE ve Zlíně. Během těchto šesti návštěv budeme zájemcům předčítat z knihy, kterou si kolektivně vybrali z našeho dotazníku. Po přečtení se s nimi budeme bavit o knize a dělat různá interaktivní cvičení. Naše publikum tvoří dámy s věkovým průměrem 88 let.

Jsme rádi, že můžeme aspoň touto cestou zpříjemnit těmto sympatickým dámám den a přitom jim donést i něco sladkého na zub“.

Jana Chovancová

PETR A RADEK - STARONOVÉ TVÁŘE DOMU POKOJNÉHO STÁŘÍ

Petr Smutný je nový správce, kterého jste dříve mohli vidat v roli pečovatele. Od března dostal příležitost vyzkoušet si naprosto odlišnou práci než doposud. Tvoří s údržbářem Radkem Kerbrem veselou dvojici, která bude udržovat Dům pokojného stáří v bezvadném stavu.

Z HODINY NA HODINU...

Otevřený rozhovor s Pavlínou Odvárkovou, která sdílela společnou domácnost s babičkou žijící s Alzheimerovou chorobou.

Jak jste zjistila, že je vaše babička nemocná?

Byl to šok, z hodiny na hodinu jsem začala řešit nemoc, o které jsem nic nevěděla. První změna, babička začala nakupovat. Co by si dříve nedopřála, pořídila bez rozmyslu. Například dětem bonbóny za 40,- Kč, dříve nemyslitelné. Byla najednou dezorientovaná, plná stížností a nadávek a při všem působila věrohodně na okolí. Tak začalo složité období...

Takže jste na péči o babičku nebyla připravena?

Ani náhodou nebyla. S babičkou jsem měla velké plány. Žily jsme spolu v jedné domácnosti v pohodě a najednou neznámá a neviditelná nemoc. Smířit se, že babičce vlastně není pomoci, pro mě bylo těžké a velice pozvolně se s tím učím žít.

**Jak dlouho jste o babičku pečovala?
Jak jste postupovala dál?**

Celkem čtyři roky. Z toho dva roky sama, jen s ambulantní péčí psychiatra a obvodní lékařky. Po dvou letech domácí péče přišla úleva v podobě denního stacionáře. Nadechla jsem se a mohla začít v klidu pracovat. Ale ani v té chvíli moje starost nekončila. Neustále jsem přemýšlela za nás obě. Nejtěžší na tom celém bylo předvídat, co může babičku napadnout nebo zaskočit a zároveň mluvit po celou dobu pravdu. Ubíjela mě její

plačtivost bez důvodu, kterou trpěla. Netušila jsem, že od plačtivosti lze pomoci léky. Do toho jsem se starala o své dvě pubertální děti. Jejich svět se s tím babiččiným nepropojil a obojí mě moc potřebovali. Dětem jsem se chtěla a musela věnovat a hodně vysvětlovat. Zároveň tu byla nemocná babička, která byla na mé péči doslova závislá.

Kde jste v sobě našla sílu?

Nikdo se mě neptal, jestli situaci zvládnu. Brala jsem samozřejmě, že se o babičku postarám.

Přiznám se, že péče o babičku mě několikrát skolila. I mně párkrát došly síly. Přítel a jeho rodina jsou pro mě velkou oporou.

Pokračování v příštím čísle.

*Rozhovor vedla a zaznamenala
Zuzana Šluchová*

MDŽ V DENNÍM STACIONÁŘI

Denní stacionář aktuálně navštěvuje mnohem více žen než mužů. Proto jsme se rozhodli pro společné oslavy 8. března, Mezinárodního dne žen.

pocit důležitosti a užitečnosti. Po obědě dostaly všechny ženy ze stacionáře růžičku a snědli jsme si to, co nám upekly.

Dopolední vzpomínání na MDŽ jsme doprovázeli pečením. Klientky jablečné šátečky z listového těsta zvládly samy jen s dohledem, což podpořilo jejich

Oslava byla moc hezká! Sladká drobnost a kytky klientkám rozsvítila ve tvářích paprsek radosti a překvapení.

Lucie Kolaříková

SENIORŮ POMÁHAJÍ DŘÍVE NAROZENÝM DĚTEM

Obyvatelka Domu pokojného stáří a maminka jedné z pečovatelek se rozhodly podpořit projekt Pletení čepiček a ponožek pro předčasně narozené děti. Několik týdnů soustředné práce a radosti z dokončení každé soupravičky. Konečný počet 60 kusů putoval na dětskou neonatologii ve Fakultní nemocnici Ostrava. Jsme rády, že se „naše babičky zapletly“ do života dětí s nelehkým startem do života.

TICHÁ AUKCE LASKAVOSTI PŘINÁŠÍ RADOST

Nikdo nečekal, že bude mít aukce takový úspěch. ...a nyní? Lidé nám posílají fotografie spolu s povídáním o předání dárků. Těší nás, že aukce spojuje lidi a hlavně, že pomáhá!

UPEČU TI BÁBOVKU

VÁNOČKA Z DEVÍTI

DÁM TI DRŽKOVOU

NAUČÍM TĚ
KUŘECÍ TAŽÍN

EVA VAŇHAROVÁ: DO PRÁCE SE TĚŠÍM

Eva Vaňharová je pracovnice v sociálních službách, která nedávno oslavila 25. výročí působení v NADĚJI.

Dřív než Eva nastoupila do NADĚJE, pracovala ve družině s malými dětmi na Ostravsku. Pak se přestěhovala, vdala a po mateřské dovolené dostala nabídku pracovat s lidmi s mentálním postižením. Neváhala a místo vzala. Vystřídala nejrůznější pracovní pozice. Nyní působí v košíkářské dílně. I přesto, že 25 let v jedné organizaci je dlouhá doba, Eva má stále nové nápady a plány, díky kterým posunuje lidi v dílně i výrobky, které pletou z pedigu, stále dál.

„Nikdy jsem nehledala rozdíly mezi lidmi „zdravými“ a klienty. Nevidím problém brát lidi s postižením jako své partnery.“ říká.

Máš nějakou hezkou vzpomínku z práce s lidmi s postižením?

Mám jich moc, ale když navážu na to zmiňované partnerství... vzpomínám si, jak jsem kdysi v chráněném bydlení přišla do noční služby s bolestí v krku a teplotou. Nechtěla jsem, aby za mě museli sloužit kolegové. Obyvatelé domku byli úžasní. Uvařili mně čaj, donesli deku a všichni brzy usnuli. To dělají partneři, ne?

Evi, co bys řekla o práci v košíkářské dílně, která je mimochodem dílnou, ve které téměř vždycky vládne ticho a soustředění.

To je pravda. (Usmívá se.) U nás vládne ticho, protože je třeba se na práci s košíky soustředit, počítat. Mám už i klienty,

kteří dělají složité výrobky a zvládli by se mnou třeba vést i workshop pro veřejnost. (To se mně líbí a věřím, že ho společnými silami jednou uskutečníme.)

Co pro tebe v životě znamená naděje s malým „n“?

(...Váhá, rozmýšlí se.) Naděje pro mě znamená vždycky hledat řešení a zkoušet nové věci. Zítřek.

Co ti dala NADĚJE?

Nechci, aby to znělo pateticky, ale musím to tak říct. Radost ze života. Většinu času trávíme v práci a jsem ráda, že lidi okolo se stali mou druhou rodinou. Denně se těším do práce. Opravdu. Musím vydvihnout super pracovní kolektiv, za který jsem ráda.

Rozhovor vedla Jana Škývarová

DESÍTKA OSLAVILA ROK!

Loni v lednu jsme otevřeli nové chráněné bydlení s názvem Desítka pro 10 lidí s postižením. Výzvě, kterou pro nás byl jiný způsob práce, další klienti a hlavně zkrácení času podpory, jsme se, troudám si říct, postavili se vztyčenou hlavou.

Pro všechny nastal čas učení, nejdříve s vydatnou pomocí pracovníků. Co nakoupit, jak uvařit, prát? Ale také: na co mám chuť, co dnes budu dělat? Jak zvládnout vztahy se spolubydlícím, se sousedy? Nejen s tím vším jsme se společně potýkali. Byl to rok naplněný prací. V péči o domácnost i v zaměstnání. Část klientů dochází nadále do sociálně terapeutických

dílen, kde se snaží získat dovednosti potřebné pro zaměstnání, část uspěla na pracovním trhu. S tím přišel nový pocit: mám peníze, které jsem si vydělal, za co je mohu utratit, co zaplatit? Za velký úspěch považujeme, že z původních deseti klientů devět pokračuje. Jen jeden se vrátil domů. Kromě drobnějších škobrtnutí, která běžně patří k soužití více rozdílných osobností, jsou vztahy v našem chráněném bydlení Desítka v pořádku. Cesta nekončí. Cíl je pro každého jiný. Někteří zůstanou, jiní směřují dál k samostatnosti. V tom je chceme podporovat i nadále.

Mirek Štěpán

PRACOVNÍ ÚSPĚCHY OBYVATEL CHRÁNĚNÉHO BYDLENÍ

Těší nás, že lidé s postižením v našich službách nacházejí uplatnění na pracovním trhu. Předchází tomu dlouhodobý nácvik pracovních dovedností a plnění povinností v sociálně terapeutických dílnách. Také obyvatelé chráněného bydlení Desítka mají svoji práci.

Pavel je zaměstnán ve společnosti Kovárna VIVA, kam dochází jednou týdně na 3 až 4 hodiny. Má na starosti úklid několika kuchyněk pro zaměstnance a uklízí také areál firmy.

Nikola a Marie docházejí do rychlého občerstvení KFC. Obě pracují o víkendu po dobu 4 hodin. Nikola na ranní a Maruška na polední směnu. Mají na starosti úklid prostor pro zaměstnance i restaurační část pro zákazníky. Zaměstnavatelé jsou spokojeni a chtějí s našimi klienty spolupracovat i v roce 2019. Máte i vy možnost nabídnout pracovní příležitost pro člověka s postižením žijící v naší službě?

Jitka Slováková

VALENTÝNSKÁ DISKOTÉKA

V pátek 15. února 2019 proběhla na Letné Valentýnská diskotéka. Ve stylově vyzdobeném sále plném srdcí jako symbolů lásky hrály tóny skupiny Amaranth. Toto pěvecké duo si klienti okamžitě oblíbili. Účast byla opravdu vysoká. Na známé písně tančili nejen klienti, pracovníci, ale i všichni přátelé

a hosté z okolních zařízení, kteří se akce zúčastnili. O hudební doprovod se starali také DJ's z řad klientů, kteří oživilí už tak báječnou atmosféru. Velké poděkování patří nejen členům skupiny Amaranth, ale také všem, kteří se zapojili do příprav a organizace celé akce.

VÁNOČNÍ TRHY NA NÁMĚSTÍ

Zúčastnili jsme se poprvé vánočních trhů na náměstí Míru. Chtěli jsme poznat atmosféru z pozice prodávajících venku v zimě. Už od rána se u stánku zastavovali lidé a nakupovali. Původní ostych, se kterým každá skupina zaměstnanců společně s klienty nastupovala na své dvě hodiny „služby“, se tak rázem proměnil v nadšené nabízení, doplňování a vřelé díky. Reakce návštěvníků trhů byly pozitivní, nabízené výrobky se líbily, často nás lidé oslovovali i s žádostí o výrobu konkrétních věcí. Téměř vše bylo prodáno a na koho nevyšlo, s radostí přislíbil návštěvu přímo v dílnách. To vítáme. Děkujeme

za spoustu milých setkání a nových seznámení a můžeme slíbit, že nás i letos na trzích opět najdete.

DÁRKY PRO ZAMĚSTNANCE

Každý rok nás oslovuje některá ze spřátelených společností s prosbou o vytvoření balíčků pro své zaměstnance nebo o jejich dárkové balení. I letos tomu nebylo jinak. Ve vánočním shonu sociálně terapeutickou dílnu Svíčkárnu oslovila firma Kuraray s prosbou o zabalení dárků pro 70 zaměstnanců. Rozhodovali jsme se, jak dárky zabalit. Zaujal nás nápad, nechat si v šicí dílně vyrobit dárkové pytlíky. Klienti látky stříhali, žehlili a všichni prokázali velkou zručnost. Opakující se šití všem klientům dalo potřebnou praxi, takzvané „se vyšili“ do větší zručnosti. Zautomatizovali si získané dovednosti a spokojenost klientů s hotovým dílem byla zjevná. Všichni zúčastnění si s nadšením vzájemně ukazovali vytvořené výrobky. Následná pochvala od zadavatele povzbudila dílnu do dalšího tvoření a zdokonalování nabytých dovedností. Děkujeme

za důvěru a těšíme se na další spolupráci třeba právě s vámi.

NADACE ČEZ POMOHLA ZAŘÍDIT DVA POKOJE

Nadace ČEZ nám pomohla nově zařídit dva pokoje chráněného bydlení, ve kterých bydlí lidé s mentálním postižením Luboš a Alena. Děkujeme všem, kteří sbírali body s aplikací EPP a Nadaci ČEZ, která je proměnila v kvalitně vybavené pokoje.

„Hezky jsem se v pokoji zabydlel. Líbí se mi, jsem spokojený. Nejlepší jsou poličky na knížky a nová sedačka, ze které se můžu dívat na televizi nebo poslouchat rádio. Je pohodlná a měkká, když jsem unavený, tak na ní odpočívám. Mám také nové fotky, skříně a ledničku. Do skříní se mi vleze více věcí, nemusím je složitě hledat“. Rozhovor s Lubošem vedla Lucie Mikulenková

„Z nového pokoje mám velkou radost. S novým nábytkem jsem spokojená. Jsem ráda, že ho mám. Největší radost mi dělá nové, pohodlné křeslo, ve kterém si posedím a odpočinu. Mám novou poličku na poháry, které jsem vyhrála v plavání nebo ping-pongu.

Dříve jsem měla škaradé, staré skříně, které se už rozpadaly. Teď mám nový moderní pokoj.

Jsem ráda, že jsem si při zařizování svého pokoje mohla říct, co bych si představovala a co kam umístíme. Některé drobnosti jsem i pomáhala vybírat v obchodě. To jsem dříve nikdy nezažila. Moc děkuji za všechno“.

*Rozhovor s Alenou vedla
Kamila Poláchová*

TAŠKY Z BANNERU PRO ZÁMEK HOLEŠOV

Navázali jsme netradiční spolupráci se zámek Holešov a zhodnocujeme reklamní bannery, které používali k propagaci akcí.

„Pořádáme výstavy, koncerty, divadla, takže se jedná o barevné a nevšední tisíčky. Napadlo nás ušít z nich tašky a kabelky. Vzali jsme jeden z nich, odvezli do šicí dílny zlínské Naděje a doufali, že se pro nápad nadchnou stejně jako my. Po pár dnech nelehkého zkoušení, jsme se domluvili na limitované kolekci originálních letních tašek, kabelek a peněženek. Doufáme, že udělají radost těm, kteří si je koupí a společný projekt podpoří,“ říká Dana Podhajská z holešovského zámku.

Děkujeme za novou výzvu, možnost zviditelnit práci našich klientů a vdechnout nečekaně život materiálu, který už by byl neupotřebitelný.

KABELKOVÝ VELETRH

POMOC,
CO SE NOSÍ

POŘÁDÁ NADĚJE ZLÍN SE ZLÍNSKÝM DENÍKEM
15. DUBNA 2019 V 16–19 HOD.
V MĚSTSKÉM DIVADLE ZLÍN

NADĚJE, POBOČKA ZLÍN

OKRUŽNÍ 5550, ZLÍN 760 05, TEL. 575 758 131
ZLIN@NADEJE.CZ, WWW.NADEJE.CZ

URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU. NEPRODEJNÉ.